

Sygnatura akt XII C 1755/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 28 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSO Zofia Lehmann

Protokolant:Starszy sekretarz sądowy Elżbieta Witaszczyk

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2017 r. w Poznaniu na rozprawie sprawy z powództwa

R. P., zam. (...), (...)-(...) Ż.

przeciwko Przedsiębiorstwu (...) w G., Spółce z oo, ul. (...), (...)-(...) G.

- o odszkodowanie

I. Powództwo oddała.

II. Utrzymuje zwolnienie powoda od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej.

III. Zasada od powoda na rzecz pozwanego kwotę 14.400,-zł z tytułu zwrotu poniesionego przez niego kosztu jego procesowego zastępstwa.

SSO Zofia Lehmann

Sygn. akt *XIIC 1755/16*

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 23 września 2016 roku, który do Sądu Okręgowego w Poznaniu wpłynął w dacie 26 września 2016 roku – działający samodzielnie powód **R. P.** – skierował p – ko pozwanym **Przedsiębiorstwu (...) w G.** oraz **...ubezpieczycielowi od oc (...) G....**żądania zasądzenia od nich na jego rzecz:

1. kwoty **50.000,- zł** tytułem odszkodowania,

2. kwoty **50.000,- zł** tytułem zadośćuczynienia,

3. renty w wysokości po **2.000,- zł** miesięcznie – od dnia 26 września 2006 roku,

4. od wszystkich ww roszczeń odsetek ustawowych od dnia 26 września 2006 roku do dnia zapłaty oraz odsetek od odsetek od tejże daty

Na tego poparcie podał:

-iż w ww dacie kierowca autobusu pozwanego ad.1 działając z niskich pobudek usiłował wyrzucić go z autobusu,

-iż w związku z tym wezwał funkcjonariuszy Policji z Komisariatu we W., którzy – zamiast mu pomóc – na zlecenie cyt. kierowcy wywlekli go z tego autobusu i bezprawnie zatrzymali, a potem rannego porzucili w nocy,

-iż w następstwie tego doznał obrażeń ciała oraz ciężkiego rozstroju zdrowia,

-iż odpowiedzialność pozwanego ad. 1 z tego tytułu jest oczywista,

-iż winien być on ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej,

-iż winien wskazać swojego ubezpieczyciela, by wezwać go do udziału w przedmiotowej sprawie w charakterze pozwanego (2 – 3 akt).

W piśmie z dnia 29 września 2016 roku został on wezwany do usunięcia braków formalnych złożonego przez niego pozwu (k. 4, 5, 11 akt), na co złożył zażalenie (k. 9 akt), w tym co do wysokości opłaty sądowej, do uiszczenia której został zobowiązany podnosząc iż jest ona niezgodna z prawem i wygórowana – Sąd Apelacyjny w Poznaniu postanowieniem z dnia 18 listopada 2016 roku o sygn.. akt (...) oddalił je (k. 14 – 15 akt).

W zażaleniu tym zgłosił – nadto wniosek o zwolnienie go od ponoszenia kosztów niniejszego postępowania – postanowieniem z dnia 19 stycznia 2017 roku referendarz sądowy uwzględnił je (k. 24 akt).

Zarządzeniem z dnia 2 lutego 2017 roku zobowiązany on został ponownie do uzupełnienia braków formalnych jego pozwu poprzez czytelne wskazanie jego nru P. oraz pełnego adresu Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (k. 29, 30 akt), czemu nie uczynił zadość. Dlatego też zarządzeniem pochodzącym z 28 marca 2017 roku w stosunku do pozwanego (...) Zakładu (...) pozew jego podległ zwrotowi (k. 50 akt).

W reakcji na to pozwany Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. – działając przez pełnomocnika procesowego w osobie adwokata - złożył w dniu 14 lutego 2017 roku w Sądzie Okręgowym w Poznaniu odpowiedź na pozew z dnia 10 lutego 2017 roku, w treści której wniósł:

-o oddalenie powództwa powoda w całości,

-o zasądzenie od niego na jego rzecz zwrotu kosztów tego procesu – wg norm przepisanych wraz z kosztem jego procesowego stanowiska.

W motywacji zaprezentowanego stanowiska:

-podniósł zarzut przedawnienia roszczeń powoda,

-wskazał na brak wiedzy po jego stronie kto w dacie zdarzenia powoływanego przez niego ubezpieczał jego pojazdy,

-zakwestionował w ogóle jego zaistnienie manifestując, że to na nim spoczywał obowiązek udowodnienia tego,

-zakwestionował także wysokość zgłoszonych przez niego żądań,

-zakwestionował ewentualne istnienie po jego stronie odpowiedzialności za rzekomą szkodę przez niego doznaną,

-podał, iż nie jest w posiadaniu jakichkolwiek informacji czy dokumentów mogących sugerować jego zaistnienie,

-wskazał, iż nie uczynił on zadość zobowiązaniu płynącemu z normy **art. 187 par. 1 pkt. 3 k.p.c.** (k. 33 – 34 akt).

Na rozprawie w dniu 28 marca 2017 roku pozwany ten podtrzymał swoje stanowisko (k. 48 – 49 akt).

Ustalenia stanu faktycznego:

Pozwany **Przedsiębiorstwo (...) z oo z/s w G.** powstał z przekształcenia w trybie regulacji z **art. 4. 1 pkt. 1** w związku z **art. 3.1** ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 roku o komercjalizacji i prywatyzacji – Przedsiębiorstwa Państwowej (...) w G..

-Aktualnie zapisany jest on w Krajowym Rejestrze Sądowym – rejestrze przedsiębiorców za numerem (...). Z jego Działu (...) wynika jego reprezentacja; z jego Działu (...) – natomiast – przedmiot jego działalności, w tym dotyczący transportu pasażerskiego, miejskiego i podmiejskiego (k. 37 – 40 akt).

-Od tego czasu w skład jego jednoosobowego zarządu – jako jego Prezes – wchodzi **K. G.**. Ani on, ani inni zatrudnieni u niego nie mieli wiedzy na temat ewentualnego zaistnienia powoływanego przez powoda zdarzenia z września 2006 roku. Jednocześnie przyznał, że nie jest on mu nieznanym jako, że wywołał on kilka lat temu nieporozumienie kwestionując wysokość żądanej od niego opłaty za przejazd jednym z pozostających w jego dyspozycji środków transportu w postaci autobusu (jego zeznania).

Był to jedyny możliwy do ustalenia – w świetle zgromadzonego w tej sprawie materiału dowodowego – fakt.

Nastąpiło to w oparciu o treść:

-dokumentu z k. 37 – 40 (odpis z Krajowego Rejestru Sądowego),

-zeznania reprezentującego pozwanego prezesa jego Zarządu K. G. (k. 48 akt).

Analiza i ocena zgromadzonego w tej sprawie materiału dowodowego:

W jego skład w niniejszej sprawie wszedł dokument o charakterze urzędowym oraz zeznania reprezentującego pozwanego.

A. O dokumentach urzędowych ustawodawca wypowiada się w normie art. **244 k.p.c.** stanowiąc, że...sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone...(par.1), co odpowiednio stosuje się do...sporządzonych przez organizacje zawodowe, samorządowe, spółdzielcze i inne organy pozarządowe w zakresie zleconych im przez ustawę spraw z dziedziny administracji publicznej...(par.2) – w niniejszej sprawie był nim odpis z Krajowego Rejestru Sądowego.

Warunki zaprzeczenia ich prawdziwości określone zostały w normie **art. 252 k.p.c.** – żadna ze stron przy udziale **art. 232 k.p.c.** z tego nie skorzystała; brak też było potrzeby wszczęcia takiej inicjatywy z urzędu.

B. Za w pełni wiarygodne uznano zeznania pochodzące w tej sprawie od ww **K. G.** – ograniczyły się one do informacji na temat powstania pozwanego; jego roli pełnionej w jego strukturach, co znalazło odzwierciedlenie w w/opisanym dokumencie urzędowym przez nikogo nie kwestionowanym. Za przekonujące przyjęto też jego twierdzenia o braku wiedzy na temat opisywanego przez powoda zdarzenia – i to zwłaszcza w kontekście z przyznaniem przez niego, iż jest mu on znany z innego konfliktu wywołanego przez niego z pozwanym. Zgromadzony w tej sprawie dowodowy materiał nie dał w ani jednym momencie asumptu nawet do przypuszczenia, jakoby rzeczywiście do niego doszło. Dodatkowym argumentem przemawiającym za prawdziwością jego słów na ten temat były kwestie wskazywanych przez niego dat, co niewątpliwie w razie jego zaistnienia mniej lub bardziej szczegółowo utkwiloby w jego pamięci.

Zważeniu podległo, co następuje:

Powództwo powoda nie zasługiwało na uwzględnienie w żadnym aspekcie – taką tezę za udowodnioną spokojnie można było postawić w świetle zgromadzonego w tej sprawie materiału dowodowego, jego analizy i oceny oraz przywołanych unormowań oraz przedstawionego rozumowania.

A. Co do zasady powód poszukiwał racji dla swoich roszczeń w treści przepisu **art. 415 k.c.** statuującego zasadę, że ...kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia... - a więc przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej są:

a. zaistnienie szkody ,

b. wystąpienie faktu, za który ustawa czyni odpowiedzialnym określony podmiot, czyli **czynu niedozwolonego**,

c. związek przyczynowy między czynem niedozwolonym, a szkoda w tej postaci, iż jest jego zwykłym następstwem.

Ciężar dowodu w myśl zasady kontradyktoryjności i reguły wynikającej z **art. 6 k.c.** co do wszystkich tych okoliczności obciąża co do zasady poszkodowanego – specyficznie kształtuje się tylko jego sytuacja procesowa w obszarze wykazywania odpowiedzialności za czyn niedozwolony. Albowiem przy jej wsparciu o winę, to na nim zasadzać się będzie obowiązek wskazania okoliczności dających podstawę do postawienia zarzutu zawinonego działania lub zaniechania; za to w przypadkach określonych w **art. 427 k.c.; art. 429 k.c., 431 par. 1 k.c.** nie będzie to konieczne.

1. Przeniesienie tego na realia zaistniałe w przedmiotowym procesie bez większego zastanawiania się pozwoliło na wyprowadzenie konkluzji, iż powód nie tylko, że temu nie sprostął; ale nawet nie podjął jakiejkolwiek akcji, by temu zadośćuczynić bądź zasiać jakieś wątpliwości. Jego działania na tym tle sprowadziły się do głośownego opisu bliżej nie zidentyfikowanego zdarzenia z września 2006 roku; nie można było się nawet domyśleć czy rzekomo doznane przez niego w jego wyniku obrażenia i rozstrój zdrowia stanowiły konsekwencje zachowania pracownika pozwanego czy podobno wezwanych przez niego funkcjonariuszy Policji. Nie zaoferował on żadnego dowodu mającego zobrazować te ubytki w jego kondycji zdrowotnej czy jakkolwiek poniesioną przez niego w tego wyniku szkodę – w tym nawet dowodu z jego przesłuchania; a na wyznaczoną rozprawę nie stawił się. Przede wszystkim jednak w kontekście z tym wykluczone było nawet ustalenie, by do takiej sytuacji doszło.

-Tym samym brak udowodnienia poniesienia szkody przez powoda w oczywisty sposób nie dał podstaw do analizy ewentualnego ziszczenia się pozostałych ww przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej.

-Funkcją tego było podzielenie stanowiska pozwanego o braku przesłanek do przypisania mu analizowanej odpowiedzialności – w tym, jak podkreślił, za ewentualne działania funkcjonariusza Policji czy jego pracownika.

2. Pozwany podniósł także zarzut przedawnienia roszczeń powoda – biorąc pod uwagę jego twierdzenia z pozwu, z których wynikało stawiane przez niego jego pracownikowi i funkcjonariuszom Policji zarzutu bezprawnego działania; działania z niskich pobudek; działania w stosunku do niego w warunkach czynu niedozwolonego to poza granicami zastrzeżeń pozostawało, że rzeczywiście zastosowanie do nich miały regulacje wynikające z **art. 442 (1) par. 1 k.c.** Wynika z nich, że...roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym ulega przedawnieniu z upływem trzech lat od dnia, w którym poszkodowany dowiedział się o niej i osobie zobowiązanej do jej naprawienia...

-W tym aspekcie powód powołał się na zdarzenie z września 2006 roku – od razu podając kto i jaką rzekomo krzywdę mu wyrządził. Przyjąć, więc, należało, że już wtedy wiedział o owych dwu elementach, co wskazany zarzut pozwanego uczyniło zasadnym.

B. Sposobu i zakresu naprawienia owej szkody powód poszukiwał w normach **art. 444 par 1 k.c.** (odszkodowanie); **art. 444 par. 2 k.c.** (renta) oraz **art. 445 par. 1 k.c.** (zadośćuczynienie) – pozwany zakwestionował także wysokość domaganych się przez niego z tych tytułów kwot. Było to o tyle słuszne, że weryfikacja tego w świetle powyższego była niemożliwa; skoro w ogóle nie było wiadomo czy do powyższego zdarzenia doszło; jakie towarzyszyły mu potencjalnie okoliczności i następstwa.

(punkt I wydanego w tej sprawie wyroku)

Koszty niniejszego postępowania:

1. W przedmiotowej sprawie objęły one opłatę sądową (6. 200,- zł) oraz koszt procesowego zastępstwa pozwanego (14.400,-zł).

2. Rozstrzygnięcie o nich znalazło oparcie w treści przepisów **art. 108 par. 1 k.p.c.; art. 98 par. 1 i par. 3 k.p.c.; art. 96.1 pkt. 10, art. 100, art. 108** ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy z dnia 22 października 2015 roku w/s opłat za czynności adwokackie.

(punkt **II i III** wydanego w tej sprawie wyroku)

(-) Zofia lehmann

.

Z. a. notować

b. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem proszę doręczyć powodowi

c. proszę przedłożyć ref. Sadowemu celem rozpoznania wniosku powoda o przyznanie pełn. z urzędu

P. dn. 11 kwietnia 2017 roku Zofia lehmann